

סודות המיכרו

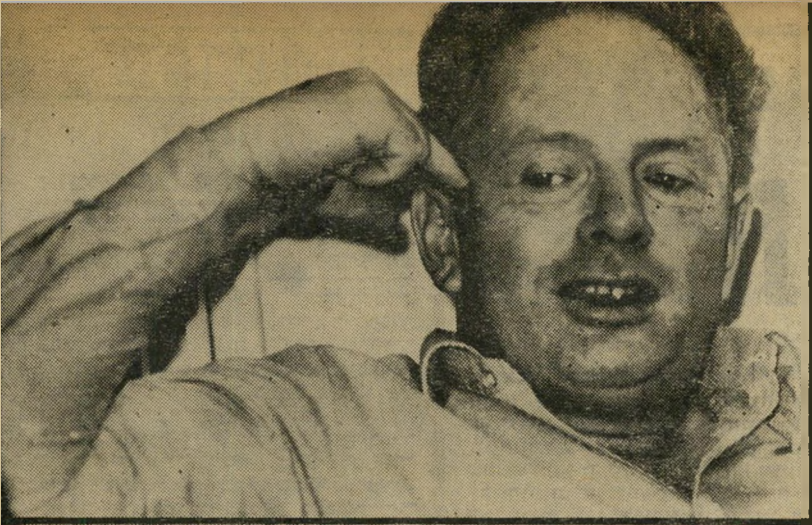
ביום החמישי שעבר נפתח המיכרו הי פנמי לתפקיד מנהל הטלוויזיה. במשך שבועיים יוכל כל אחד מעובדי רשות השידור להגיש את מועמדותו לתפקיד. יוסף (טומי) לפיד תפר את הי מיכרו בתפרים גסים, כדי להתאים אותו לסגנון שלמה עבאדי, ולא הצליח. הי שערויה התגלתה מבעוד מועד, המיכרו עוכב ופורסם מחדש, בצורה העונה על דרישות הסדר הטוב והאתיקה הציבורית. ביום האחרון, וגם אז, רק אם יובטח לו שיזכה, נראה כי איש לא יוכל להבטיח לו זאת. התמיכה בעיתונאי הארץ, דן מר גלית, המועמד של השר זבולון המר, גדלה, ועתה הצטרפו גם חבריה המערך בוועד המנהל, ניסים אלמוג ודניאל (דני) בלון, לתומכי מרגלית. כפי שי הגדיר זאת אלמוג: "לא נעלה על בריק דות נגד מרגלית".

מה שצפוי הוא, שוועדת המיכרו תח ליט שהמועמדים שניגשו למיכרו הפני מי אינם מתאימים לתפקיד ותפתח מיכר פנימי-יצוני, שאליו יוכל לגשת גם מרגלית.

עובדי הטלוויזיה, שאינם רוצים את עבאדי, אך גם אינם רוצים את מרגלית, מפני שהם רואים בו מינוי שנכפה עליהם מסיבות פוליטיות, עומדים להכין הפתעה לראשי רשות השידור. העובדים ביקשו מרן שילון שיגש למיכרו. קשה להניח שוועדת מיכרו תעדיף את איש העיתון נות הכתובה מרגלית על פני איש טל-וויזיה ותיק ומוכשר, ומי שהיה ראש מח לקת החדשות, ראש מחלקת הספורט וכתב בניירויק. אם מרגלית לא יגיש את מועדותו - ויתכן שגם אם יגיש אותה - יגש גם מנהל מחלקת החדשות חיים יבין למיכרו העצמי. גם הוא ישמש אבן נגף בדרכו של דן מרגלית.

פאפו יוזם שינויים

לחבר הוועד המנהל, עורך-הדין אהרן פאפו, יש רעיון חדש. פאפו פועל עתה בקרב חברי-כנסת ומנסה להקים לובי לרעיון שלו. הוא רוצה להביא לכך, שאת מינויי ראשי המחלקות לרדיו ולטלוויזיה תקבע הממשלה ולא ועדות מיכרויים. כך תוכל הממשלה לגרום לכך, שמנהלי

מנכ"ל מנהל רפיד השערוייה נמשכת

הרדיו הטלוויזיה יהיו מינויים פוליטיים וכן תפקידי מנהלי מחלקות החדשות ברדיו ובטלוויזיה. מנהלי מחלקות התוכניות, המוסיקה, התעודה ואפילו הדת.

הושיא יעין בפרוטוקולים

נשיא המדינה, יצחק נבון, נראה נבוך במיוחד. הפגישה החודשית של מועדון השדרים של הטלוויזיה נערכה איתו. השדרים לא רצו לשמוע את הנשיא כמו שרצו להשמיע לו. הם סיפרו לנשיא על "כל מעללי טומי", על הצנזורה בטלוויזיה, על יחסי העבודה, ועל האווירה המדכאה ועל סתימת הפיות.

אט אט יצא הנשיא מהבעתו הקפואה והחל להשתתף בשיחה. כשהוא מתעניין בכל פרט ופרט. כאשר התברר לו, כי בראש תוקפי לפיד עומד דווקא הבמאי אדיר זיק, מי שנחשב עד כה כאיש של לפיד, שוכנע ככל הנראה שיש משהו בטענות השדרים.

נבון הודיע לשדרים כי יבקש שיעבירו אליו את הפרוטוקולים של ישיבות הוועד המנהל של הרשות ושל מליאת הרשות. אחרי שילמד את החומר, כך הבטיח, יפגש עמם בשנית.

פרשת חן ומסתבכת

פרשת יעל חן, עורכת השבוע יומן אירועים, והתבטאויותיו של מנכ"ל הי רשות יוסף (טומי) לפיד בשיחתו עמה, עדיין לא שככה. עובדי מחלקת החדשות רותחים מועם, שחלקו מופנה נגד מנהל המחלקה שלהם חיים יבין. חן טוענת כי גודע לה שהשיחה שלה עם לפיד באה בזמנתו של יבין. היה זה אחרי שלפיד בא בטענות חוזרות ונשנות אל יבין על היומן וקבע: "זה לא יכול להימשך". תשובתו של יבין היתה: "תדבר עם יעל חן". יבין עצמו מכחיש גירסה זו וטוען, כי לא ידע כלל על הפגישה. בינתיים החליטה חן שלא להירכע לתכתיבי לפיד. היא מתכוונת להר אות לו לפני ההקדנה עד כמה שפחות כתבות ולדרוש ממנו שלא יתערב בעריכת היומן. חן החליטה שלא להתפטר מעריכת היומן ולהמתין עד שלפיד יחליט לפטרה.

מדוע לא שודר?

מיסתורין אופפים את הכתבה על הסופר

פמוי מיכאל, שאותה הכין הכתב אורי גולדשטיין, אשר עמדה להיות מוקרנת בהשבוע יומן אירועים האחרון. הכתבה לא הוקרנה ובבניין הטלוויזיה פשטו שמר עות, כי היא נפסלה על-ידי יוסף (טומי) לפיד בטענה שסמי הוא קומוניסט.

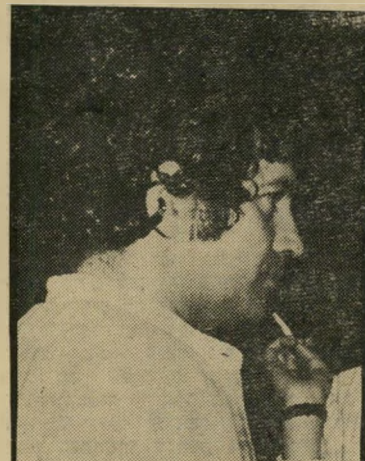
מועמד מרגלית גם המערך תומך

מנהל מחלקת החדשות חיים יבין, טוען, כי הכתבה לא שודרה מכיוון ש גולדשטיין התרשל בהכנת מהדורת החדשות למוצאי השבת. יבין דוהה את הטענות, כי הכתבה נפסלה על-ידי לפיד.

לפיד עם כל התארים

היוזמה החדשה של יוסף (טומי) לפיד, הוא נסיון לשכנע את שרי-החינוך זבולון המר ואת חברי הממשלה לאחד את תפקידי מנכ"ל הרשות ומנהל הטל-וויזיה.

בינתיים זכה לפיד להסכמה לשינוי בי תפקידים ברשות-השידור מצד כמה שרים

כתב גולדשטיין פסילה או עונש?

המקורבים אליו, אולם שרי הליברלים כבר הודיעו, שעל נושא זה הם ילכו עד הסוף" - נגד לפיד.

יתוסלו החברות הפרטיות

את חברות ההפקה הפרטיות אוהז עתה הפחד, שמא תיאלצנה לסגור או לצמצם את פעילותן. התיכנון החדש של הטלוויזיה מגלה, כי הטלוויזיה מתכוונת לייצר יותר מ-60 אחוז מהחומר המקורי בכוחות עצמה ו להוציא לחברות פרטיות רק 40 אחוז.

צנזורה על בדיחות

על-פי הוראה של מנכ"ל רשות השידור, יוסף (טומי) לפיד, יש להעביר אליו, לפני הצילום, את כל הבדיחות של דודו טופז בתוכנית שחק אותה ואת כל הבדיחות של מוני פאר בתוכנית שעה טובה. לפיד הוציא מהתוכנית בדיחות כמו: "מדוע דומה כיכר המדינה בתל-אביב למדינה כולה? כי חצי שנה היא בוך וחצי שנה קירקס". או חוכמה של טופז, שהתכוון לאמר, בפנתו דווקא למתחרה בצד שמאל: "מי אמר שבטלוויזיה יש רק שמאלניים?"

לפיד לא רק מתערב בבדיחות של שתי תוכניות אלה, המופקות על-ידי אולפני הסרט הרצליה, אלא גם קובע מי יהיו המראיינים. את הראיון שרצה מני פאר לערוך עם הפסל יגאל תומרקין פסל לפיד על הסף.

ומנהל הטלוויזיה, ביחד עם לבארי, הח ליטו שכתיל הוא המועמד, למרות ששני אנשי רדיו טובים מכילת הציעו את מועדותם לתפקיד: פינחס עינבר ו עמנואל הנגבי.

כאשר עמדה לפרוץ שערוייה, סביב ההוצאה הכספית הכרוכה בעניין, החליט לפיד לשנות את כל מיבנה מערכת הכתבים בארצות-הברית. לפיד החליט, כי כאשר ישוב דן שילון מניירויק, בחודש דצמבר, תבוטל משרת כתב הרשות בניירויק, ותחתה יכהנו שני כתבים בני ווינגטון.

ההוצאה הכספית היא עצומה. לרשות השידור יש הסכם עם סיביריאס בניירויק, לפיו נותנת הרשת האמריקאית לטלוויזיה הישראלית סרטים במחיר מוזל במיוחד, לשם שיכון בכתבות הנשלחות לישראל. בארצות-הברית ידוע, שהקווים הקרקעיים בין ניירויק לווינגטון הם יקרים במיוחד. מעתה, כאשר יתרחש משקו בניירויק, תיאלץ הרשות לשלם סכומי-עתק כדי להשתמש בקווים אלה, או לשלוח מווינגטון בניירויק את אחד משני הכתבים שלה.

כיום עולה כל כתב כ-50 אלף דולר לשנה, שהם כ-2 מיליון לירות לו ולבני משפחתו, ללא הוצאות תיפעוליות. כיתל ישה בווינגטון במשך תשעה חודשים בחפיפה עם דן שילון, מה שיגדיל את הי הוצאות. אחרי-כך תבאנה ההוצאות הגדולות של סגירת המישרד בניירויק. כל זאת כאשר כיתל אינו מתאים לשדר בי עצמו בטלוויזיה וכאשר ברשות-השידור ברור לגמרי שיש מועמדים, גם בקרב עובדי הרדיו, העולים עליו בנישוריהם. בעוד לפיד מבקש מהעובדים לקצץ בהוצאות חשמל, הוא מקצץ בשעות הי נוספות ובדמי האש"ל, אין לו כל קושי להוציא כ-5 מיליון לירות, רק כדי ש אחד מאנשי שלומו ומאנשי של בגין יסע לווינגטון.

כתב כיתל טוב להיות חבר

הרדיו וכי יש להוסיף עליהם עוד כתב רדיו בארצות-הברית. כמובן שכתיל נבחר, את הבחירה עשו שלושה שהם שניים. על פי החוק מחליטים שלושה אנשים על שילוח כתבים לחוץ-לארץ: מנכ"ל הרשות, מנהל הרדיו ומנהל הטלוויזיה. לפיד, כמנכ"ל הרשות

שערוייה ושמה כיתל

בשבוע שעבר אישרו מנכ"ל רשות השידור יוסף (טומי) לפיד ומנהל הי רדיו גירעון לבארי את נסיעתו של שלום כיתל כשליח הרדיו לווינגטון. בכך כאילו חתמו על צ'ק של חמישה מיליוני לירות.

הנסיעה של כיתל לווינגטון היא אחת השערויות הגדולות ביותר של רשות השידור. כיתל הוא ידיד של ראש-הממשלה מנחם בגין ונחשב כשופרו של בגין בקרב העיתונאים. עד כדי כך שהי שפיקפו באמינות הדיווח שלו, כאשר היה הכתב המדיני של הרדיו.

בגין רצה ביקרו של כיתל, וכאשר ביקש זה לנסוע ככתב הרדיו והטלוויזיה לווינגטון, הפעיל בגין את מלוא השפעתו, כדי שייבחר.

אולם מנכ"ל הרשות הקודם, יצחק ליבני, החליט שדן רביב מתאים יותר, ורביב נסע. לכיתל הוצע אז לנסוע ללונדון, אולם הוא ויתר. רביב תמך מודע ויתר כיתל על לונדון. עתה התבררה הי סיבה. כיתל ידע שמטיבני לא ישכחו אותו, ובסופו של דבר הוא יגיע לארצות-הברית. ואמנם כך היה. לפתע גילה לפיד שדן שילון ודן רביב אינם די טובים בשביל